

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 163/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti R. s. r. o., zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Daňového úradu K. č. 9818301/1/393659/2012 zo 7. marca 2012 a č. 9818301/1/393681/2012 zo 7. marca 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti R. s. r. o., **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2012 doručená sťažnosť spoločnosti R. s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutiami Daňového úradu K. (ďalej len

„daňový úrad“ alebo „správca dane“) č. 9818301/1/393659/2012 zo 7. marca 2012 a č. 9818301/1/393681/2012 zo 7. marca 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že daňový úrad napadnutými rozhodnutiami nevyhovel žiadosti sťažovateľky ako daňového subjektu o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiam daňového úradu (č. 738/230/19756/11/PekZ z 5. augusta 2011 a č. 738/230/20995/11/Ric z 19. augusta 2011) z dôvodu, že nebola dodržaná tridsaťdňová lehota ustanovená zákonom na podanie žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty, v zákonom ustanovenej tridsaťdňovej lehote nebol urobený zmeškaný úkon a nebola preukázaná existencia dôležitých dôvodov na predĺženie tejto lehoty.

3. Sťažovateľka v sťažnosti tiež uviedla, že *„podáva túto sťažnosť pre porušenie základných práv a slobôd už v tomto štádiu najmä z dôvodu, že v zmysle súčasnej právnej úpravy a existujúcej judikatúry súdov neexistuje v kontexte ust. § 248 zákona č. 99/1963 Zb. a čl. 46 ods. 2 Ústavy SR jednoznačný záver o tom, či rozhodnutie o odpustení zmeškanej lehoty podľa § 13b zákona č. 511/1992 Zb. je preskúmateľné všeobecnými súdmi v rámci inštitútu žalôb o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov podľa § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb., čo by v prípade, ak by konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odpustení zmeškanej lehoty (ktorú sťažovateľ podal súčasne s touto sťažnosťou na Krajský súd v Košiciach) bolo všeobecným súdom v zmysle § 250d ods. 3 zastavené z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, za súčasného nepodania sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd v zmysle čl. 127 Ústavy SR malo za následok zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti určenej v § 53 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. a sťažovateľ by tým prišiel o akúkoľvek možnosť domáhať sa preskúmania a nápravy nezákonného postupu a rozhodovania daňového úradu ako porušovateľa jeho základného práva a slobody. Súčasné podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia všeobecným súdom v správnom súdnictve a sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd preto považuje sťažovateľ za jediný možný postup v rámci ktorého bude vylúčená možnosť, že jeho právam nebude poskytnutá náležitá ochrana.“*

4. Sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby sťažnosť prijal na ďalšie konanie a nálezom rozhodol o porušení označených práv podľa ústavy a dohovoru napadnutými rozhodnutiami daňového úradu, napadnuté rozhodnutia zrušil, veci vrátil na ďalšie konanie a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie, ako aj náhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie čl. 46 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutiami daňového úradu, ktorými nevyhovel žiadostiam sťažovateľky o odpustenie zmeškanej lehoty.

7. Ústavný súd konštatuje, že nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

8. Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné sudy.

9. Podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v správnom súdnictve sudy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP) a tiež... konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy (§ 250v OSP).

10. Sťažovateľka sama vo svojej sťažnosti uviedla, že v predmetnej veci si je vedomá, že tieto rozhodnutia sú preskúmateľné všeobecným súdom, ale sťažnosť ústavnému súdu podala aj z toho dôvodu, aby nedošlo k zmeškaniu lehoty na jej podanie, ak všeobecný súd rozhodne, že tieto rozhodnutia nie sú preskúmateľné všeobecným súdom.

11. S poukazom na to ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka mala v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinný opravný prostriedok na ochranu svojich práv, ktoré mali byť napadnutými rozhodnutiami daňového úradu porušené, pričom tento účinný opravný prostriedok v danej veci v zákonnej lehote využila. Oprávnenie všeobecných súdov v správnom súdnictve rozhodnúť o napadnutých rozhodnutiach daňového úradu vylučuje v tejto veci právomoc ústavného súdu, ktorý by ju mohol uplatniť iba vtedy, ak by už sťažovateľka nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2012